Dosarul nr. 3-2820/2023
2-23139109-12-3-28092023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

03 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către SA „Servis" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea răspunsurilor *****din 14.07.2023, *****din 03.08.2023, anularea Deciziei ***** din 29.08.2023, obligarea examinării cererii și constatarea abaterilor în acțiunile reprezentaților Serviciului Fiscal de Stat admise în controlul nr. 3 finalizat cu actul de control fiscal ***** din 16.06.2017,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

SA „Servis", s-a adresat în judecată cu acțiune de contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea răspunsurilor *****din 14.07.2023, *****din 03.08.2023, anularea Deciziei ***** din 29.08.2023, obligarea examinării cererii și constatarea abaterilor în acțiunile reprezentaților Serviciului Fiscal de Stat admise în controlul nr. 3 finalizat cu actul de control fiscal ***** din 16.06.2017.

În susținerea cererii de chemare în judecată, indică că controlul fiscal a fost efectuat în baza proceselor-verbale prezentate de procuratură, deci conform Actului contestat din 16.06.2017 ***** "...în cadrul cauzei penale menţionate au fost audiate persoanele fizice şi juridice care au dispus de contract de arenda funciară... în cadrul controlului fiscal repetat s-au examinat 124 Procese-verbale de audiere ale personelor fizice şi juridice...".

Atrage atenţia instanţei că la dosarul administrativ nu a fost prezentat nici un proces verbal de audiere a cărorva persoane. în materialele cauzei lipsesc astfel de procese verbale sau macar copiile acestor procese-verbale, fapt care ne duce la concluzia că procesele-verbale nici nu au fost examinate, dar cifra a fost luată acea care convinea organului de urmărire penală. Menţionăm, că cauza penală de învinuire a SA „Servis" şi fondatorului/administratorului Jantovan Victor a fost inclusă în lista dosarelor politice de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo.

Relevă că pe parcursul examinării cauzei penale marea majoritate a martorilor declară sub jurămînt, că nu au făcut aşa decaraţii la faza urmărirei penale şi că achitau sumele indicate în contract şi în bon.

Menționează că în conformitate cu prevederile al. (2) art. 189 Cod Fiscal ”Dacă în timpul controlului fiscal sumele impozitelor şi taxelor care urmau să fie vărsate la buget nu pot fi determinate din lipsă de contabilitate ori din cauza ţinerii ei neconforme, dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia) sau persoana lui cu funcţie de răspundere nu prezintă, în totalitate sau în parte, documentele de evidenţă şi/sau dările de seamă fiscale, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele şi taxele prin metode şi din surse indirecte în conformitate cu al. (2) art. 225 Cod Fiscal nici nu este prevăzută aşa metodă indirectă ca audierea martorilor.

Indică că art. 226 Codului Fiscal admite audierea martorilor în codiţiile prevăzute de prezentul articol şi anume alin. (1) ”...Serviciul Fiscal de Stat este în drept să citeze orice persoană pentru a depune mărturii sau a prezenta documente. ” Adică audierea martorilor în cadrul examinării SFS poate avea loc numai în incinta organului servicului fiscal. Alin. (4) art. 226 Cod Fiscal prevede ”înainte de audiere, se identifică persoana citată, i se expun drepturile, obligaţiile, precum şi răspunderea pe care o implică depunerea deliberată a unor mărturii false. Toate acestea se trec într-un proces-verbal, semnat, pentru conformitate, de persoana citată. La audiere, i se solicită să declare tot ceea ce cunoaşte despre cazul pentru care a fost citată. După ce persoana depune mărturii, funcţionarul fiscal îi poate adresa întrebări. Mărturiile se consemnează în procesul-verbal, semnat de cel care le-a depus, deci audierea martorului poate avea loc numai nemijlocit de angajatul serviciului fiscal cu respectarea procedurii.

Afirmă că toate circumstanţele sus menţionate confirmă faptul că actul de control a fost întocmit cu mari abateri de la legislaţia în vigoare, fapt care duce la nulitatea atît a actului de control fiscal din 16.06.2017 ***** cît şi deciziei ***** din 05.07.2017 adoptată de SFS, astfel faptele respective au fost ignorate, iar Victoria Belous sa limitat numai la prevederile legislaţiei ce ţin de eliberarea angajaţilor de răspunderea disciplinară şi anume art. 56 şi art. 59 alin.(2) din Legea cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008. ”...or, în situaţia constatării unor eventuale abateri, tragerea la răspundere disciplinară nu poate avea loc din motivul prescrierii termenuluide 6 luni de la data săvîrşirii abaterii.” Aceasta sintagma din răspunsul din 14.07.2023 încă o dată confirmă că în acţiunile angajaţilor au fost abateri dar, ultimi le nu pot fi trase la răspunderea disciplinară.

În rezultat, indică că au solicitat reexaminarea acţiunilor angajaţilor care au participat la Contorlul repetat nr. 2 din luna februarie-marie şi nr. 3 din luna iunie-iulie 2017. Constatarea abaterilor admise de ultimii, şi dacă legea prevede eliberarea lor de răspunderea disciplinară, să fie eliberaţi, important să fie dată aprecierea corectă a acţiunilor angajaţilor.

La data de 11.08.2023 au depus cerere prealabilă/contestaţia cu solicitarea anulării răspunsurilor sus menţionate, iar la data de 04.09.2023 a recepţionat Decizia ***** din 29.08.2023 prin care cererea prealabilă/contestaţia a fost respinsă.

Susține că prin Decizia ***** din 29.08.2023 Serviciul Fiscal de Stat nici nu a analizat toate argumentele indicate şi nu a dat apreciere lor, fapt care ne determină să ne adresăm în instnaţa de judecată, astfel în context, ţinând cont de lipsa motivării deciziei, afirmă că motivarea actului administrativ este cu atât mai necesară cu cât instituţia emitentă dispune de o largă putere de apreciere. Devine clar, că legiuitorul într-un fel obligă autoritatea publică să motiveze toate actele administrative individuale. Efectul în plan practic al necesităţii motivării este acela că motivarea actului administrativ, până la urmă, îmbracă forma de

expresie a puterii discreţionare pe care o are autoritatea publică de a aprecia momentul şi raţiunile acţiunii/inacţiunii concrete materializate într-un act administrativ, de a aprecia oportunitatea acţiunii/inacţiunii autorităţii publice, devine un element de legalitate, care poate fi controlat de instanţa de contencios administrativ.

Deci, conform prevederilor legale art. 31 alin. (1), art. 118 al Codului administrativ, motivarea este obligatorie doar actelor administrative individuale şi suplimentar mai apare o poziţie-drept a autorităţilor publice ca „exercitarea dreptului discreţionar" şi totodată se valorifică etapa procedurii administrative ca „audierea", ceea ce-i acordă dreptul de a fi auzit, dreptul de a fi ascultat, dreptul de a prezenta toate probele necesare cu acordarea termenilor suplimentari pentru soluţionarea cazurilor concrete a fiecărui cetăţean în parte. Drept urmare, motivarea actului reprezentând o condiţie de legalitate a acestuia, insuficienta motivării sau nemotivarea acestuia atrăgând nulitatea actului administrativ.

Relevă că cu referire la legalitatea procedurii emiterii actului administrativ contestat, la emiterea deciziei contestate a fost încălcat principiul cercetării din oficiu, care presupune că autoritatea publică înainte de a adopta un act administrativ individual este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu potrivit prevederilor art. 22 şi 85-87 Codul Administrativ şi să ofere posibilitate petiţionarului să participe la cercetarea stării de fapt; - înaintea emiterii unui act administrativ individual defavorabil participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis; - a fost încălcat principiul securităţii raporturilor juridice, deoarece actele administrative individuale de numire a reclamanţilor în funcţiile administrative nominalizate în cadrul instanţelor judecătoreşti reprezintă acte administrative incontestabile potrivit art. 140 Codul administrativ; - actul contestat este lipsit de elementul motivării, potrivit art. 118 alin.(1) din Codul administrativ.

Declară că în alin. (2), art. 118 al Codului administrativ, legiuitorul le dă o detaliere a cerinţelor, condiţiilor ce trebuie respectate atunci când se motivează un act administrativ, cu evidenţierea unei poziţii aparte în cazul actelor administrative defavorabile. Astfel, motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept-temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. Alin. (3) al art.118, precum şi art. 31 din Codul administrativ, poziţionează motivarea completă a actului administrativ ca o obligaţie, respectiv, motivarea este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia. Drept continuare a ideii, legiuitorul întăreşte în p. f), alin. (1), art. 120 „Structura actului administrativ individual emis sau confirmat în scris al Codului administrativ precum că: f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;" respectiv motivarea devine obligatorie, inclusiv cu indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ, este parte integrantă a actului administrativ ce condiţionează legalitatea actului administrativ şi totodată devine o condiţie obligatorie a actului administrativ ca formă şi conţinut.

Prin urmare solicită SA „Servis” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, anularea răspunsurilor *****din 14.07.2023, *****din 03.08.2023, anularea Deciziei ***** din 29.08.2023, obligarea examinării cererii și constatarea abaterilor în acțiunile reprezentaților Serviciului Fiscal de Stat admise în controlul nr. 3 finalizat cu actul de control fiscal ***** din 16.06.2017.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului SA „Servis” reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată, din motivele invocate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, răspunsurile *****din 14.07.2023, *****din 03.08.2023, precum și decizia ***** din 29.08.2023, reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Prin urmare, instanța analizînd materialele cauzei, audiind explicațiile părților a constatat că la data de 09.06.2023, în cadrul audienţei la conducerea Serviciului Fiscal de Stat, reprezentantul SA „Servis”, dl Jantovan Victor, şi-a exprimat dezacordul cu actul de control din 16.07.2017 şi Decizia SFS, ***** din 05.07.2017, corespunzător cerinţele acestuia fiind consemnate în procesul-verbal al petiţiilor depuse verbal, după cum urmează:

1) reexaminarea deciziei nr.104 din 05.07.2017 şi a actului de control aferent acestei decizii;

2) comunicarea etapei la care se află cauza penală intentată împotriva CA „Artur Harunjen”;

3) examinarea corectitudinii raportării pierderilor anilor precedenţi;

4) atragerea la răspundere a funcţionarilor fiscali responsabili de exercitarea controlului soldat cu emiterea deciziei menţionate;

5) clarificarea aspectelor aferent depunerii în termen de către funcţionarul responsabil de reprezentarea Serviciului Fiscal de Stat în instanţa de judecată, a referinţei şi a cererii repetate de inadmisibilitate a acţiunii.

Relevă că urmare a examinării cerinţelor din petiţia depusă verbal, consemnate în procesul-verbal din 09.06.2023, la data de 14.07.2023, petiţionarului i-a fost oferit răspuns prin scrisoarea nr. ***** cu privire la cerinţele expuse la pct.2), 4) şi 5) din procesul-verbal, iar privitor la cerinţele consemnate la pct.l) şi 3), întru clarificarea circumstanţelor invocate, petiţionarul a fost informat despre prelungirea termenului de examinare, iar ulterior, prin răspunsul ***** din 03.08.2023, fiindu-i oferit răspuns şi la aceste cerinţe.

Declară că nefiind de acord cu răspunsurile oferite, reprezentantul SA „Servis” a înaintat cerere prealabilă, examinarea căreia s-a finalizat cu adoptarea Deciziei ***** din 29.08.2023, iar în consecinţă nefiind de acord cu soluţia oferită la cererea prealabilă a depus cerere de chemare în judecată cu solicitarea anulării acestora, astfel din conţinutul acţiunii înaintate, reclamanta susţine ilegalitatea răspunsurilor oferite, invocând faptul că controalele fiscale, denumite de reclamantă „control repetat nr.2 din luna martie 2017” şi „control repetat nr.3 din luna iulie 2017” ar fi fost exercitate, în viziunea acesteia, contrar prevederilor legale, fiind exercitate cu abateri de la legislaţia în vigoare, fapt care duce la nulitatea actului de control ***** din 16.06.2017, cât şi a Deciziei ***** din 05.07.2017 adoptată în rezultatul examinării acestui act de control.

Indică că controlul repetat nr.2, denumit astfel de reclamant, reprezintă de fapt un control fiscal rezultatele căruia au fost consemnate în actul de control nr. 5-674096, 5-674099 din 10.02.2017 şi Decizia nr.257-C din 17.03.2017, în privinţa căruia a fost examinată o acţiune în materia contenciosului administrativ, tînalizându-se cu emiterea Hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 28.06.2021 (dosar nr. 3-13/2017), Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 10 mai 2022 (dosar nr. 3a-1273/21) şi încheierii Curţii Supreme de Justiţie din 18.01.2023 (dosar nr. 3ra-916/22), potrivit cărora, acţiunea intentată de SA „Servis” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea Deciziei nr.257-C din 17.03.2017 a fost respinsă.

Menționează că controlul repetat nr.3, ilegalitatea căruia încearcă a o demonstra reclamanta în prezenta cauză, de fapt reprezintă controlul fiscal finalizat cu actul de control

***** din 16.06.2017 şi Decizia ***** din 05.07.2017 adoptată în rezultatul acestui act de control, de asemenea în privinţa cărora a fost intentată acţiune în contenciosul administrativ, fmalizându-se cu emiterea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 06.07.2023 (dosar nr. 3-1164/21) şi Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21 septembrie 2023 (dosar nr.3r-352/23), potrivit cărora acţiunea intentată de SA „Servis" împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind recunoaşterea nulităţii absolute a actului de control ***** din 16.06.2017 şi a Deciziei ***** din 05.07.2017 a fost declarată inadmisibilă.

Astfel indică că, cu privire la cerinţa de reexaminare a actului administrativ, s-a comunicat despre operaţiunile administrative aferente actului administrativ ce constituie obiect al cauzei de contencios administrativ în examinare la instanţa de judecată competentă, sau la momentul înaintării unei astfel de cerinţe, pe agenda instanţelor judecătoreşti era pendinte cererea de chemare în judecată depusă de SA „Servis" împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la recunoaşterea nulităţii absolute a actului de control ***** din 16.06.2017 şi a Deciziei ***** din 05.07.2017, circumstanţă care denotă despre epuizarea căilor de soluţionare a litigiului pe calc extrajudiciară şi transferarea atribuţiei de soluţionare a litigiului pe seama instanţei de judecată.

Relevă că la cerinţa de constatare a abaterii disciplinare şi tragerea la răspundere a funcţionarilor fiscali, petiţionarului i s-a comunicat despte lipsa unor astfel de abateri din perspectiva lipsei constatărilor în acest sens, inclusiv şi de instanţele de judecată, care au confirmat legalitatea actului administrativ, inclusiv şi a operaţiunilor administrative efectuate de autoritatea fiscală.

În conformitate cu prevederile ***Codului Fiscal,***

Articolul 8. Drepturile şi obligaţiile contribuabilului

(1) Contribuabilul are dreptul:

a) să obţină pe gratis de la Serviciul Fiscal de Stat şi serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale informaţii despre impozitele şi taxele în vigoare, precum şi despre actele normative care reglementează modul şi condiţiile de achitare a acestora;

b) să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi a persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora;

c) să-şi reprezinte interesele în organele cu atribuţii de administrare fiscală personal sau prin intermediul reprezentantului său;

d) să direcţioneze anual un cuantum procentual de 2% din suma impozitului pe venit calculat anual la buget către beneficiarii desemnării procentuale potrivit art.15^2 dacă nu are datorii la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale anterioare;

e) să obţină amînarea, eşalonarea, trecerea în cont a impozitelor în modul şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod;

e[1]) să solicite şi să obţină de la Serviciul Fiscal de Stat soluţia fiscală individuală anticipată în modul şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod;

f) să prezinte organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora explicaţii referitoare la calcularea şi achitarea impozitelor şi taxelor;

g) să conteste, în modul stabilit de legislaţie, deciziile, acţiunile sau inacţiunea organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi ale persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora;

h) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislaţia fiscală;

i) să beneficieze de facilităţile fiscale, la care are dreptul conform legislaţiei fiscale, pe perioada fiscală în care a întrunit toate condiţiile stabilite.

(2) Contribuabilul este obligat:

a) să respecte modul stabilit de înregistrare (reînregistrare) de stat şi de desfăşurare a activităţii de întreprinzător;

b) să se pună la evidenţă la subdiviziunea Serviciului Fiscal de Stat în a cărei rază îşi are sediul stabilit în documentele de constituire (înregistrare) şi să primească certificatul de atribuire a codului fiscal. Aceste prevederi nu se aplică persoanelor al căror număr de identificare de stat reprezintă codul fiscal, cu excepţia contribuabililor pentru care codul fiscal este cel atribuit în conformitate cu art.5 pct.28) lit.a), b), c), d) şi e). Contribuabilii care sînt înregistraţi de către organele abilitate cu dreptul de înregistrare de stat se iau la evidenţa subdiviziunii respective a Serviciului Fiscal de Stat conform informaţiei prezentate de către aceste organe;

c) să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale dările de seamă fiscale şi informaţiile prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţă în conformitate cu cerinţele legislaţiei, să efectueze încasările băneşti în numerar prin intermediul echipamentelor de casă şi de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă şi de control;

d) să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii;

e) să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate;

f) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să prezinte, la prima cerere sau maximum în decursul unei zile lucrătoare din data finalizării controlului fiscal operativ, persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală documentele de evidenţă, dările de seamă fiscale şi alte documente şi informaţii privind desfăşurarea activităţii de întreprinzător, calcularea şi achitarea la buget a impozitelor, a taxelor şi a altor plăţi obligatorii şi acordarea facilităţilor, să permită accesul, în cazul ţinerii evidenţei computerizate, la sistemul electronic de contabilitate;

f[1]) în caz de solicitare a soluţiei fiscale individuale anticipate, să prezinte Serviciului Fiscal de Stat, la prima cerere, informaţii veridice, documente, explicaţii şi/sau probe suplimentare privind activitatea desfăşurată, privind situaţiile şi/sau tranzacţiile viitoare;

g) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să asigure persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală accesul liber în spaţiile de producţie, în depozite, în localurile de comerţ, în alte încăperi şi locuri (cu excepţia încăperilor utilizate exclusiv ca spaţiu locativ) pentru inspectarea lor în scopul verificării autenticităţii datelor din documentele contabile, din dările de seamă, din declaraţiile fiscale, din calcule, precum şi a verificării îndeplinirii obligaţiilor faţă de buget;

h) să asiste la efectuarea controlului privind respectarea legislaţiei fiscale, să semneze actele privind rezultatul controlului, să dea explicaţii în scris sau oral;

i) în caz de calculare greşită şi determinare incorectă de către Serviciul Fiscal de Stat a sumei impozitului, penalităţii, dobînzii sau amenzii, să dovedească acest lucru prin documente justificative;

j) să îndeplinească deciziile adoptate de organele cu atribuţii de administrare fiscală şi alte organe învestite cu funcţii de control pe marginea rezultatelor controalelor efectuate, respectînd cerinţele legislaţiei fiscale;

j^1) să întocmească şi să prezinte dosarul preţurilor de transfer;

j^2) să respecte regulile prevăzute în capitolul 11^2 din titlul V;

k) să îndeplinească alte obligaţii prevăzute de legislaţia fiscală.

(3) În caz de absenţă a conducătorului întreprinderii, obligaţiile prevăzute la alin.(2) lit.f) şi g) sînt îndeplinite de alte persoane cu funcţii de răspundere, gestionare ale subiectului impunerii, în limitele competenţei lor.

Articolul 214. Principiile generale de efectuare a controlului fiscal

(1) Controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislaţia fiscală într-o anumită perioadă sau în cîteva perioade fiscale.

(2) Controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat şi/sau de un alt organ cu atribuţii de administrare fiscală, în limitele competenţei acestora, la faţa locului şi/sau la oficiul acestora.

(3) Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, precum şi de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la faţa locului şi/sau la oficiul organului, prevăzut la alin.(2), poate fi organizat şi efectuat prin următoarele metode şi operaţiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parţială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele şi operaţiunile concrete utilizate la organizarea şi exercitarea controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucţiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

(4) Activitatea contribuabilului poate fi supusă controlului fiscal pentru o perioadă ce nu depăşeşte termenele de prescripţie, stabilite la art.264, pentru determinarea obligaţiei fiscale.

(5) În cadrul controlului fiscal la faţa locului şi/sau la oficiu, organele specificate la alin.(2) sînt în drept să solicite de la alte persoane orice informaţii şi documente privind relaţiile lor cu contribuabilul respectiv.

(6) Organele cu atribuţii de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sînt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanţe ce atestă existenţa unor semne de încălcare a legislaţiei şi, prin urmare, se impune un nou control.

(7) Controlul fiscal repetat poate fi efectuat în cadrul examinării contestaţiilor împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunii funcţionarului fiscal şi, în alte cazuri, la decizia conducerii organelor menţionate la alin.(6).

(8) Se interzice efectuarea repetată a controalelor fiscale la faţa locului asupra unora şi aceloraşi impozite şi taxe pentru o perioadă fiscală care anterior a fost supusă controlului, cu excepţia cazurilor cînd efectuarea controlului fiscal repetat se impune de reorganizarea sau lichidarea contribuabilului, ţine de auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, de activitatea posturilor fiscale sau de depistarea, după efectuarea controlului, a unor semne de încălcări a legislaţiei, cînd aceasta este o verificare prin

contrapunere, cînd necesitatea a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea legislaţiei fiscale sau în urma examinării contestaţiei. Drept temei pentru efectuarea controlului fiscal repetat la faţa locului, în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerinţelor prezentului articol.

(9) Controlul fiscal se efectuează în orele de program ale organului care exercită controlul fiscal şi/sau cele ale contribuabilului.

Conform ***art. 216 Cod Fiscal***,

(1) Controlul fiscal la faţa locului are drept scop verificarea respectării legislaţiei fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcţionarii fiscali sau de persoane cu funcţie de răspundere ale altor organe cu atribuţii de administrare fiscală. În cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri cînd nu există condiţii adecvate de lucru, controlul fiscal menţionat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art.145 alin.(2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare.

(2) Controlul fiscal la faţa locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Necesitatea efectuării verificării prin contrapunere la unele persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice şi financiare, pentru a se constata autenticitatea acestora, se determină, de sine stătător, de către funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere care efectuează controlul.

(3) Controlul fiscal la faţa locului referitor la un contribuabil poate cuprinde atît unul, cît şi mai multe tipuri de impozite şi taxe. În cursul unui an calendaristic se admite efectuarea unui singur control fiscal la faţa locului pe unele şi aceleaşi tipuri de impozite şi taxe pentru una şi aceeaşi perioadă fiscală. Această restricţie nu se extinde asupra cazurilor cînd controlul fiscal la faţa locului se efectuează în legătură cu reorganizarea sau lichidarea contribuabilului; cînd după efectuarea controlului se depistează semne de încălcări a legislaţiei; cînd acesta este o verificare prin contrapunere; cînd controlul ţine de activitatea posturilor fiscale; cînd controlul se efectuează în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior; cînd necesitatea controlului a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea legislaţiei sau în urma examinării contestaţiei.

(4) Durata unui control fiscal la faţa locului nu trebuie să depăşească două luni calendaristice. În cazuri excepţionale, conducerea organului care exercită controlul fiscal poate să decidă prelungirea duratei în cauză cu cel mult 3 luni calendaristice sau să suspende controlul. Perioada suspendării controlului şi prezentării documentelor nu se include în durata efectuării controlului, ultima fiind calculată din ziua începerii lui pînă la ziua semnării actului respectiv, inclusiv.

(4^1) Prin derogare de la alin.(4), dacă în cadrul controlului sunt supuse verificării tranzacţii privind respectarea principiului lungimii braţului la stabilirea preţului, durata controlului nu va depăşi 12 luni calendaristice. În cazuri excepţionale, directorul/directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat poate decide prelungirea duratei controlului cu cel mult 6 luni calendaristice sau poate suspenda controlul. Controlul fiscal poate fi suspendat la apariţia uneia dintre următoarele condiţii ce ţin de obiectul controlului:

a) necesitatea obţinerii de la terţi a unor documente, informaţii, explicaţii şi/sau probe suplimentare;

b) solicitarea efectuării expertizei;

c) solicitarea de la persoana supusă verificării a unor documente, informaţii, explicaţii şi/sau probe suplimentare.

(5) La finalizarea controlului fiscal la faţa locului, se întocmeşte un act de control fiscal. La posturile fiscale, actul de control fiscal se va întocmi numai în caz de depistare a încălcării legislaţiei fiscale. În cazul depistării vreunei încălcări a legislaţiei, organul care exercită controlul ia decizia corespunzătoare. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, dacă încălcarea legislaţiei se depistează de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale, decizia respectivă se emite de Serviciul Fiscal de Stat, cu respectarea prevederilor de la art.159 alin. (2).

(6) Actul de control fiscal este un document întocmit de funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal. În act se va descrie obiectiv, clar şi exact încălcarea legislaţiei fiscale şi/sau a modului de evidenţă a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidenţă respective şi la alte materiale, indicîndu-se actele normative încălcate. În act va fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificîndu-se încălcările legislaţiei depistate în ea.

(8) Contribuabilul, inclusiv prin intermediul conducătorului sau altui reprezentant al său, este obligat, după caz, să asigure condiţii adecvate pentru efectuarea controlului, să participe la efectuarea lui şi să semneze actul de control fiscal, chiar şi în cazul dezacordului. În caz de dezacord, el este obligat să prezinte în scris, în termen de pînă la 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexînd documentele de rigoare.

(9) Prin derogare de la prevederile prezentului capitol, controlul fiscal la faţa locului al persoanelor care practică activitate de întreprinzător se înregistrează şi se supraveghează în conformitate cu prevederile Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător.

(10) Controlul la faţa locului efectuat la solicitarea contribuabilului în legătură cu restituirea impozitelor, taxelor şi altor plăţi de la bugetul public naţional se raportează numai în conformitate cu Legea nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător.

(11) Serviciul Fiscal de Stat are obligaţia să-şi planifice controalele anuale în coordonare cu Serviciul Vamal, precum şi să facă cu acesta schimb de informaţii în acest sens. În cazul identificării unor coincidenţe în partea ce se referă la persoana supusă controlului, este obligatorie efectuarea controalelor comune.

(12) Înregistrarea deciziei privind iniţierea controlului, a actului de control fiscal şi a deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei în Registrul de stat al controalelor se efectuează on-line, prin interconexiunea dintre sistemul informaţional al Serviciului Fiscal de Stat şi Registrul de stat al controalelor.

(13) Decizia privind iniţierea controlului fiscal se echivalează cu delegaţia de control prevăzută de Legea nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, iar actul de control fiscal şi decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei se echivalează cu procesul-verbal de control prevăzut de aceeaşi lege.

Conform prevederilor ***articolului 134 Cod Fiscal,***

Drepturile Serviciului Fiscal de Stat şi ale funcţionarilor fiscali

(1) Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au următoarele drepturi:

1) să efectueze controale asupra modului în care contribuabilii legislaţia fiscală;

2) să ceară şi să primească gratuit de la orice persoană informaţii, date, documente necesare pentru exercitarea atribuţiilor în limitele funcţionale, cu excepţia informaţiilor care constituie secret de stat, precum şi copiile de pe ele, dacă acestea se anexează la actul de control, de asemenea să ceară explicaţiile şi informaţiile de rigoare asupra problemelor identificate în procesul exercitării atribuţiilor;

3) să efectueze vizite fiscale conform prevederilor prezentului cod;

4) să deschidă şi să examineze, să sigileze, după caz, indiferent de locul aflării lor, încăperile de producţie, depozitele, spaţiile comerciale şi alte locuri, cu excepţia domiciliului şi reşedinţei, folosite pentru obţinerea de venituri sau pentru întreţinerea obiectelor impozabile, altor obiecte, documentelor;

5) să aibă acces la sistemul electronic/computerizat de evidenţă al contribuabilului şi să ridice mijloacele tehnice care conţin aceste sisteme pentru a obţine probe ale încălcărilor şi infracţiunilor date în competenţa sa. Contribuabilul este în drept să obţină de la Serviciul Fiscal de Stat, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare, o copie a sistemului electronic/computerizat de evidenţă al contribuabilului ridicat de Serviciul Fiscal de Stat;

6) să controleze autenticitatea datelor din documentele de evidenţă şi din dările de seamă fiscale ale contribuabilului;

7) să ridice de la contribuabil documente în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod, de asemenea să ridice de la contribuabil echipamentele de casă şi de control utilizate la încasările în numerar, în scopul verificării softurilor instalate în acestea, întocmind un proces-verbal conform modului stabilit;

8) să constate încălcările legislaţiei fiscale şi să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligaţiei fiscale şi de răspundere prevăzute de legislaţie;

9) să creeze consiliu consultativ prin parteneriat public-privat, consiliu de conformare, comisii specializate, grupuri de lucru cu antrenarea reprezentanţilor altor ministere, altor autorităţi administrative centrale şi autorităţi publice, a reprezentanţilor autorităţilor administraţiei publice locale, reprezentanţilor mediului academic, reprezentanţilor societăţii civile şi a specialiştilor în domeniu;

10) să pornească în instanţele judecătoreşti competente, în conformitate cu prezentul cod, acţiuni contra contribuabililor privind:

a) anularea unor tranzacţii şi încasarea la buget a mijloacelor obţinute din aceste tranzacţii;

b) anularea înregistrării întreprinderii, organizaţiei, în cazul încălcării modului stabilit de fondare a acestora sau al necorespunderii actelor de constituire cu prevederile legislaţiei, şi încasarea veniturilor obţinute de acestea;

c) lichidarea întreprinderii, organizaţiei în temeiurile stabilite de legislaţie şi încasarea veniturilor obţinute de acestea;

11) să ceară şi să verifice înlăturarea încălcării legislaţiei fiscale, să aplice, după caz, măsuri de constrîngere;

12) să utilizeze metode şi surse directe şi indirecte la estimarea obiectelor impozabile şi la calcularea impozitelor şi taxelor;

12[1]) să verifice corectitudinea şi stabilirea preţului de transfer conform principiului lungimii braţului;

12[2]) să nu accepte sau să recalifice tranzacţiile cu recalcularea obligaţiilor aferente bugetului public naţional;

12[3]) să negocieze şi să încheie acorduri de preţ în avans unilaterale, bilaterale/multilaterale;

13) să stingă, în modul stabilit de prezentul cod, obligaţiile fiscale ale contribuabililor şi drepturile la restituirea sumelor plătite în plus;

14) să citeze la Serviciul Fiscal de Stat contribuabilul, persoana presupusă a fi subiectul impozitării, persoana cu funcţie de răspundere a contribuabilului, inclusiv responsabilul de evidenţa documentelor referitoare la persoana presupusă a fi subiectul impozitării, pentru a depune mărturii, a prezenta documente şi informaţii în problema de interes pentru Serviciul Fiscal de Stat, cu excepţia documentelor şi informaţiilor care, conform legislaţiei, constituie secret de stat. Neprezentarea persoanei citate la data şi ora stabilite în citaţie nu împiedică efectuarea de către Serviciul Fiscal de Stat a actelor procedurale fiscale;

15) să oprească, în comun cu alte organe, şi să controleze în condiţiile prezentului cod mijloacele de transport încărcate sau care se presupune că sînt încărcate cu mărfuri supuse accizelor ori că efectuează transport ilicit de mărfuri şi pasageri în trafic naţional sau internaţional;

16) să solicite de la bănci (sucursale), societăţi de plată, societăţi emitente de monedă electronică şi/sau furnizori de servicii poştale prezentarea documentelor referitoare la clienţii acestora;

17) să solicite efectuarea şi să efectueze controale fiscale în alte state în baza tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte;

18) să solicite organelor competente din alte state informaţii despre activitatea contribuabililor, fără acordul acestora din urmă;

19) să prezinte organelor competente din alte state informaţii despre relaţiile contribuabililor străini cu cei autohtoni, fără acordul sau înştiinţarea acestora din urmă;

20) să utilizeze dări de seamă fiscale, corespondenţa cu contribuabilii şi informaţii ale autorităţilor publice pe suport electronic şi de alt fel, perfectat şi protejat conform legislaţiei în domeniu;

20[1]) să stabilească criterii de determinare a contribuabililor care, la efectuarea livrărilor impozabile cu T.V.A. pe teritoriul ţării, sînt obligaţi să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală electronică şi să aprobe lista acestora;

21) să folosească mijloace de informare în masă pentru popularizarea şi respectarea legislaţiei fiscale;

22) să utilizeze mijloacele speciale sonore şi luminiscente instalate pe unităţile de transport conform normelor stabilite; să intre sau să pătrundă, în modul stabilit de lege, utilizînd, în caz de necesitate, mijloace speciale, în orice încăpere sau proprietate în scop de constatare şi/sau urmărire penală a infracţiunilor economico-financiare conform competenţei ori dacă, în baza unor date suficiente, se ştie că în aceste localuri a fost comisă sau se comite o infracţiune economico-financiară;

23) să limiteze sau să interzică temporar circulaţia transportului şi a pietonilor pe străzi şi pe drumuri, precum şi accesul persoanelor pe anumite porţiuni de teren sau spre anumite

locuri în scop de asigurare a efectuării unor acţiuni de constatare şi/sau urmărire penală a infracţiunilor;

24) să efectueze filmarea şi înregistrarea audio a persoanelor reţinute, să le fotografieze pentru cercetare comparativă sau identificare;

24^1) să întreprindă acţiuni pentru efectuarea urmăririi penale conform Codului de procedură penală;

24^2) să întreprindă acţiuni pentru exercitarea activităţii speciale de investigaţii aferente infracţiunilor date în competenţa sa, conform Codului de procedură penală, în conformitate cu Legea nr.59/2012 privind activitatea specială de investigaţii;

25) să întreprindă alte acţiuni prevăzute de legislaţia fiscală.

(2) Funcţionarii fiscali îşi exercită atribuţiile privind controlul fiscal şi vizita fiscală la faţa locului sau privind executarea silită a stingerii obligaţiei fiscale în baza unor delegări/hotărîri emise în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

(3) Serviciul Fiscal de Stat este în drept să revoce, să modifice sau să suspende, în condiţiile legii, actele sale cu caracter normativ şi cele cu caracter individual dacă ele contravin legislaţiei.

(3^1) În procesul efectuării controlului fiscal, în caz de necesitate, Serviciul Fiscal de Stat poate contracta sau antrena specialişti, experţi, interpreţi calificaţi în domeniul solicitat pentru a acorda asistenţa respectivă şi a contribui la clarificarea unor constatări.

(4) Cerinţele şi dispoziţiile legale ale funcţionarului fiscal sînt executorii pentru toate persoanele, inclusiv pentru cele cu funcţie de răspundere.

(5) Împiedicarea de a-şi exercita atribuţiile, ofensarea, ameninţarea, împotrivirea, violentarea, atentarea la viaţa, la sănătatea şi la averea funcţionarului fiscal, precum şi a rudelor lui apropiate, în timpul exercitării atribuţiilor sau în legătură cu aceasta atrag răspunderea prevăzută de lege.

(6) Funcţionarul fiscal îşi exercită atribuţiile privind controlul fiscal la faţa locului sau privind executarea silită a obligaţiei fiscale în baza unei decizii/hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat.

Răspunsurile oferite de Serviciul Fiscal de Stat la petiţia depusă verbal în cadrul audienţei din 09.06.2023 au fost întemeiate pe constatarea circumstanţelor de fapt şi de drept, reiterând fapte deja consumate, supuse controlului judecătoresc, care nu mai pot fi reexaminate.

Astfel, cu privire la cerinţa de reexaminare a actului administrativ, s-a comunicat despre operaţiunile administrative aferente actului administrativ ce constituie obiect al cauzei de contencios administrativ în examinare la instanţa de judecată competentă, sau la momentul înaintării unei astfel de cerinţe, pe agenda instanţelor judecătoreşti era pendinte cererea de chemare în judecată depusă de SA „Servis” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la recunoaşterea nulităţii absolute a actului de control ***** din 16.06.2017 şi a Deciziei ***** din 05.07.2017, circumstanţă care denotă despre epuizarea căilor de soluţionare a litigiului pe calc extrajudiciară şi transferarea atribuţiei de soluţionare a litigiului pe seama instanţei de judecată.

La cerinţa de constatare a abaterii disciplinare şi tragerea la răspundere a funcţionarilor fiscali, petiţionarului i s-a comunicat despte lipsa unor astfel de abateri din perspectiva lipsei constatărilor în acest sens, inclusiv şi de instanţele de judecată, care au confirmat legalitatea

actului administrativ, inclusiv şi a operaţiunilor administrative efectuate de autoritatea fiscală.

Totodată conform prevederilor art. 267 alin. (3) din Codul fiscal, Obligaţia de a dovedi incorectitudinea deciziei emise de Serviciul Fiscal de Stat se atribuie persoanei care contestă.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța judecătorească conchide că răspunsurile *****din 14.07.2023, *****din 03.08.2023, Decizia ***** din 29.08.2023, sunt legale în fond, emise cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivate și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actelor contestate în prezenta speță.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actele administrative contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea răspunsurilor *****din 14.07.2023, *****din 03.08.2023, anularea Deciziei ***** din 29.08.2023, obligarea examinării cererii și constatarea abaterilor în acțiunile reprezentaților Serviciului Fiscal de Stat admise în controlul nr. 3 finalizat cu actul de control fiscal ***** din 16.06.2017. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Servis" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea răspunsurilor *****din 14.07.2023, *****din 03.08.2023, anularea Deciziei ***** din 29.08.2023, obligarea examinării cererii și constatarea abaterilor în acțiunile reprezentaților Serviciului Fiscal de Stat admise în controlul nr. 3 finalizat cu actul de control fiscal ***** din 16.06.2017.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Servis" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea răspunsurilor *****din 14.07.2023, *****din 03.08.2023, anularea Deciziei ***** din 29.08.2023, obligarea examinării cererii și constatarea abaterilor în acțiunile reprezentaților Serviciului Fiscal de Stat admise în controlul nr. 3 finalizat cu actul de control fiscal ***** din 16.06.2017, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii